

31. navadna nedelja – leto B

Največja zapoved

Eden izmed pismoukov je slišal, kako razpravljajo, in videl, da jim je Jezus dobro odgovoril; pristopil je in ga vprašal: »Katera je prva od vseh zapovedi?« Jezus je odgovoril: »Prva je: Poslušaj, Izrael, Gospod, naš Bog, je edini Gospod. Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, iz vse duše, z vsem mišljenjem in z vso močjo. Druga pa je tale: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Večja od teh dveh ni nobena druga zapoved.« Pismouk mu je rekel: »Dobro, učitelj. Resnico si povedal: On je edini in ni drugega razen njega, in ljubiti njega iz vsega srca, z vsem umevanjem in z vso močjo ter ljubiti bližnjega kakor samega sebe je več kakor vse žgalne daritve in žrtve.« Ko je Jezus videl, da je pametno odgovoril, mu je rekel: »Nisi daleč od Božjega kraljestva.« In nihče si ga ni drznil še kaj vprašati. (Mr 12,28-34)

Katera je prva od vseh zapovedi?

V navdušenju nad resničnostjo Jezusovega odgovora na vprašanje, katera je prva od vseh zapovedi, sem doslej vedno hitel z razmišljanjem o vsebini teh zapovedi. Pri tem sem vedno ugotavljal, da je naše nepoznavanje ljubezni prav neverjetno. Tokrat razmišljam, da je to najbrž posledica tega, da ljubezen za nas ni prva zapoved. Zato se sedaj vprašajmo: Katera pa je za nas prva od vseh zapovedi? Ne gre za vprašanje iz katekizma! Gre za vprašanje iz življenja. Povejte, dragi bratje in sestre, katera je danes največja zapoved, prva od vseh?

Poglejmo najprej domov!

- bodi priden, to je prva in največja zapoved. To zapoved lahko največkrat razložimo takole: Ne počni stvari, ki spravijo starše na obrate, sicer je v doma vse narobe.
- druga zapoved je tej enaka: lepo se obnašaj, da nas sosodje ne bodo gledali postrani. Nekaj moramo dati na našo družino. Potrudi se, da bo videti, da se imamo radi in da pri nas ni problemov.
- tretja zapoved pa je nadaljevanje vseh treh: Da bo vse prav, naredi tisto, kar delajo vsi: Končaj šolo, najdi si fanta oz. dekle, poroči se in imej družino. Potem bodo vsi videli, da smo res normalna družina.

Pojdimo potem v družbo! Katera zapoved tu vlada?

- bodi prvi, kajti zadnji je vedno revež. Če se ne prigrebeš dovolj visoko, boš vedno vsem za hlapca.
- druga zapoved je tej enaka: za uspeh poskrbi za vsako ceno, pazi le, da te drugi pri tem ne opazi, da ne boš izpadel baraba.
- tretja zapoved sledi iz prvih dveh. Ker je grebatrstvo naporno, si potem privošči čimveč užitka. Uživaj kolikor moreš!

Ker živimo v teh in podobnih predstavah, je logično, da je odgovor na vprašanje, kaj ljubezen sploh je, težko najti. Zapoved ljubezni do drugega se je zreduciral na ugajanje, lep videz in iskanje koristi. Če tej zapovedi dodamo zapoved ljubezni do Boga, ugotovimo da tudi ta sloni na istem temelju: da izpadeš lep pred drugimi, pojdi v Cerkev. Poleg tega smo prevzeli še tretji odgovor družbe: Ker je izpolnjevanje prvih dve zapovedi grozno naporno, si nazadnje privošči čimvečjo mero užitka.

Na kaj naj torej postavimo zapoved ljubezni, Jezusov odgovor: Ljubi Gospoda z vsem srcem, bližnjega pa kakor samega sebe? Najprej se moramo verjetno vprašati ali nas naše splošne družinske in družbene norme res izpolnijo. Smo zadovoljni s tem, da skušamo vedno ugajati, se prigrabsti do vrha, Boga stlačiti v okvir lepe nedeljske prakse, nazadnje pa si privoščiti užitek. Je

to res tisto, kar iščemo? Mislim, da večina reče, da. Dokler gre, je tako čisto v redu. Ko pride do depresije ali kake druge polomije, pa začnemo vseeno razmišljati, kaj je problem. Hitro lahko ugotovimo, da nas vse jezi, da smo siti prilagajanja, sprenevedanja, ugajanja in praznega hlastanja za užitki. Jezus nam ponuja rešitev!

Jezus pravi, da je največja zapoved »ljubiti Gospoda, svojega Boga iz vsega srca, iz vse duše, z vsem mišljenjem in z vso močjo«, zato, ker čuti v tem temelj svojega življenja. Že kot otrok pove staršema, da biti priden, ni glavna zapoved zanj. Zato ostane v Jeruzalemu v templju pri nebeškem očetu. Njegova jed je izpolniti voljo svojega Očeta, ki je v nebesih. Jezus razume, da brez Očeta ne obstaja. On in Oče sta eno. V Očetu je izpolnitev njegovega življenja. Zato začenja z zapovedjo do Boga.

Ali verjamemo, da je biti eno z Očetom, izpolnitev našega življenja? Ne, ker Bogu ne zaupamo, ker se niti ne ustavimo, po čem resnično hrepenimo. Ostajamo v ozvezdju ugajanja in sprenevedanja. Bog pa hoče, da bi bili njegove enkratne podobe. Ne da mu ugajamo, ampak da se uresničimo. Da najdemo bistvo sebe. Da bi se našli, da bi se uresničili, da bi se umirili, nas vabi v odnos s seboj. Zato je merilo za vse pravzaprav odnos z njim. V Njem najdemo sebe, v odnosu do sebe odkrijemo merilo za odnos z drugim. Ta zapoved ne izčrpa in ne potrebuje nadomestkov. Ta zapoved je zato pot in cilj hkrati. Ko jo bomo vzeli zares, bomo rešeni ugajanja in rešeni potrebe po iskanju užitka. Ljubezen je izpolnitev našega življenja.